

Słowo Życia

„Zobaczyliśmy Jego gwiazdę na Wschodzie i przyszliśmy oddać Mu pokłon” (Mt 2,2).

Słowa te – wypowiedziane przez Mędrców przybyłych z daleka, aby złożyć Dzieciątku Jezus dość tajemniczą wizytę – znajdziemy jedynie w Ewangelii św. Mateusza.

Mędrcy ci w małej grupce podejmują długą podróż za słabym światłem gwiazdy, w poszukiwaniu Światła największego, dla wszystkich widocznego: Króla, który już się narodził i jest na świecie. Nic więcej o tych Mędrkach nie wiadomo, ale to wydarzenie pobudza do refleksji i do życia prawdziwie chrześcijańskiego.

Chrześcijanie z Bliskiego Wschodu wybrali właśnie te słowa na tegoroczny Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan¹. Jest to wspaniała okazja, aby akceptując się wzajemnie, ponownie podążać razem, otwarci na Boży plan dawania przede wszystkim świadectwa Jego miłości do każdego człowieka i do wszystkich ludzi na ziemi.

„Zobaczyliśmy Jego gwiazdę na Wschodzie i przyszliśmy oddać Mu pokłon”.

Oto co piszą chrześcijanie z Bliskiego Wschodu w materiałach przygotowanych na Tydzień Modlitw: „(...) pojawienie się cudownej gwiazdy na niebie stanowi długo oczekiwany znak nadziei, który prowadzi Mędrców, a w istocie wszystkie narody ziemi do miejsca, w którym objawia się prawdziwy król i Zbawiciel. Ta gwiazda jest darem, oznaką miłującej obecności Boga dla całej ludzkości. (...) Mędrcy uosabiają upragnioną przez Boga jedność wszystkich narodów. Przybywają z odległych krajów i reprezentują różne kultury, ale wiedzie ich to samo pragnienie, aby zobaczyć i poznać nowonarodzonego króla, wejść do małego domu w Betlejem i zjednoczyć się w prostym akcie składania hołdu i ofiarowania darów. Chrześcijanie mają być dla świata znakiem Boga, który urzeczywistnia upragnioną przez Niego jedność. Wywodzący się z różnych kultur, ras i języków chrześcijanie poszukując Chrystusa, spotykają się na tej drodze i dzielą wspólne pragnienie oddawania Mu czci. Misją ludu chrześcijańskiego jest zatem bycie takim znakiem jak gwiazda, drogowskazem dla ludzkości spragnionej Boga i prowadzenie wszystkich do Chrystusa”². Gwiazda, która rozbłysła dla Mędrców, świeci dla wszystkich, zapala się przede wszystkim w głębi serca, które pozwala się oświecić miłości. Każdy z nas może dostrzec tę gwiazdę, podążać za nią i osiągnąć cel, jakim jest spotkanie z Bogiem i braćmi w codziennym życiu, aby dzielić się naszymi dobrami ze wszystkimi.

¹ Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan jest obchodzony każdego roku na półkuli północnej od 18 do 25 stycznia. Na półkuli południowej, gdzie w styczniu trwają wakacje, Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan jest zazwyczaj obchodzony w innym terminie, np. w okresie obejmującym święto Pięćdziesiątnicy, co również zyskuje rangę symbolu.

² Materiały na Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan 18-25 stycznia i cały rok 2022, Warszawa 2021, s. 5-6.

„Zobaczyliśmy Jego gwiazdę na Wschodzie i przyszliśmy oddać Mu pokłon”.

Oddawanie czci Bogu jest fundamentalne, by stanąwszy wobec Niego poznać, kim jesteśmy: małymi, kruchymi, zawsze potrzebującymi przebaczenia i miłosierdzia i dlatego szczerze gotowymi, by taką samą postawę przyjmować wobec innych. Cześć należna jedynie Bogu wyraża się najpełniej w uwielbieniu Go.

Zobaczmy, co mówiła na ten temat Chiara Lubich: „Ale co to znaczy wielbić Boga? To postawa, która prowadzi wprost do Niego samego. Oddawać Bogu cześć, wielbić Boga oznacza mówić Mu: «Ty jesteś wszystkim», to znaczy: «Jesteś, który jesteś»; a ja mam wielki przywilej życia, by to rozpoznać.

Adorować Boga to znaczy również powiedzieć: «Ja jestem niczym». I nie mają to być tylko słowa. Aby oddać pokłon Bogu należy unicestwić samych siebie i pozwolić, by to On zatryumfował w nas i w świecie. (...) Lecz najpewniejsza droga, aby dojść do uznania egzystencjalnej nicości nas samych i uznania Boga za wszystko, jest w pełni pozytywna. Aby unicestwić nasze myśli, musimy myśleć o Bogu i przyjmować za swoje Jego myśli objawione nam w Ewangelii. Aby unicestwić naszą wolę, musimy wypełniać Jego wolę, którą wskazuje nam chwila obecna. Aby unicestwić nasze nieuporządkowane namiętności, wystarczy, że w sercu mamy miłość do Niego i kochamy naszych bliźnich, dzieląc z nimi troski, kłopoty, problemy, radości.

Jeśli nieustannie jesteśmy «miłością», wtedy, prawie nie zdając sobie z tego sprawy, jesteśmy nicością. Będąc nicością, świadczymy życiem o wielkości Boga, że On jest wszystkim, a w ten sposób prawdziwie oddajemy pokłon Bogu”³.

„Zobaczyliśmy Jego gwiazdę na Wschodzie i przyszliśmy oddać Mu pokłon”.

Możemy przyjąć za swoje słowa chrześcijan z Bliskiego Wschodu: „Mędrcy, gdy znaleźli Zbawiciela i wspólnie oddali Mu cześć, ostrzeżeni we śnie, wracają do swoich krajów inną drogą. Podobnie jedność, której doświadczamy podczas wspólnej modlitwy, musi inspirować nas do powrotu nowymi drogami do naszego życia, naszych Kościołów i naszego świata. (...) Dzisiejsza służba Ewangelii wymaga zaangażowania w obronę godności ludzkiej, zwłaszcza najbiedniejszych, najsłabszych i zepchniętych na margines. (...) Nowa droga kontaktów między Kościołami jest drogą jedności, której szukamy ofiarnie, z odwagą i śmiałością, aby dzień po dniu «Bóg był wszystkim we wszystkich» (1 Kor 15, 28)”⁴.

Letizia Magri

³ Ch. Lubich, Słowo Życia, Luty 2005 r.

⁴ Materiały na Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan 18-25 stycznia i cały rok 2022, Warszawa 2021, s. 8.